UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Processus Juridicus contra sagas & veneficos, Das ist: Rechtlicher Proceß/ Wie man gegen Unholdten vnd Zauberische Personen verfahren soll

Goehausen, Hermann

Rintelii ad Visurgium, 1630

Index Decisionum Magicarum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-64982

Visual Library

INDEX DECISIONUM MAGICARUM.

QVÆSTIO PRIMA.

An proba aquæ frigidæ die Waſſerprob/ *qua veneficis explorandis quibusdā in locis judices utuntur, ſit licita & legitima.*

II.

An Sagæ ſeu Lamiæ, quæ nec hominibus nec animantibus ſegetibus-vè nocuerint, ignis pœnâ puniendæ ſint.

III.

An Sagæ ſeu Lamiæ realiter & verè pactum cum Dæmone ineant, ac Venerem exerceant.

IV.

An nocturni Lamiarum ſeu Veneficarum conventus, reales ac veri ſint, ſeu potius imaginarij ac illuſorij.

V.

An Sagæ quoad delationem ad nocturnos

con-

conventus, deludantur ſæpius; an verò rarius? & quis ſit effectus hujus ac præcedentis quæſtionis.

VI.

De vero intellectu Can. Epiſcopi 26. q. 5. & an ex eo probari poſſit, ſæpius quo ad corporalem delationē deludi Sagas.

VII.

An unius Sagæ denunciatio, absq; indiciis aliis, ſufficiat ad torquendam perſonam denunciatam.

VIII.

An plurium Complicum nominationes ſufficere poßint ad condemnationem.

IX.

An plurium Sagarum nominationes ſufficiant ad torturam.

X.

An judex ob plurium Sagarum denunciationes eam perſonam quæ alioquin ante ejusmodi denunciationes proba

& integræ famæ fuit torturæ ſubjicere poſſit. XI.

De fama an & qualiter indicium faciat in crimine Veneficij? ubi practica articulandi ſubjicitur.

XII.

Quæ & qualia indicia in crimine veneficij ſufficere poßint vel ad capturam vel ad torturam? ubi explicatur art. 6. cum aliquot ſequentibus P.H.O.

XIII.

Quale indicium inde oriatur ſi quis ad veneficii crimen ſibi ſubjectum, non ſe defendat? ubi practica articulandi ſubjicitur. XIV.

An indicium præbeat, quod in articulo mortis quis confeſſus & deſuper defunctus ſit, aliquam mulierem maleficam ſeu veneficam eſſe? ubi practica articulandi ſubjicitur.

XV.

Practica formandi interrogatoria ſpecia-

lia

lia ſuper frequentioribus quibusdam indiciis in crimine veneficij occurrentibus.

XVI.

Quæ ſint crimina excepta: & cur ita dicantur.

XVII.

Qua pœna afficienda puella novem vel decem annorum quæ veneficiũ â matre vel ab alia fuit edocta.

XVIII.

An & quatenus teſtes ſingulares in crimine veneficii admittantur, & quæ ſit ſingularitas teſtium, & quæ non.

XIX.

An mulieres poßint eſſe teſtes in cauſis criminalibus & quatenus in crimine veneficij ad torturam probent.

XX.

An Iudex promptior & facilior debeat eſſe ad torturam in criminibus atrocioribus & occultis.